МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ ТЕХНІКУМ ПРОМИСЛОВОЇ АВТОМАТИКИ ОДЕСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

МАТЕРІАЛИ

III-ї науково-методичної конференції серед викладачів ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації Одеської національної академії харчових технологій

Послідовність загальної середньої, професійної та вищої освіти як потреба і виклик сучасного суспільства

25 березня 2016 року

Одеса-2016

Склад оргкомітету конференції:

Голова: **Трішин** Федір Анатолійович

Заступник голови: Єпур Ольга Сергіївна

Члени оргкомітету: Глушков Олег Анатолійович

Коваленко Анатолій Володимирович

Левчук Юлія Сергіївна

Лукіяник Олександр Григорович

Мураховський Валерій Генріхович

Секретар оргкомітету: Оксаніченко Вікторія Леонідівна проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н, доцент

директор технікуму промислової автоматики ОНАХТ

директор технікуму газової і нафтової промисловості ОНАХТ

директор Одеського технічного коледжу ОНАХТ

заступник начальника методичного відділу ОНАХТ

директор механіко-технологічного технікуму ОНАХТ

начальник методичного відділу ОНАХТ, к.ф-м.н., доцент

заступник директора з навчальнометодичної роботи технікуму промислової автоматики ОНАХТ

Напрями роботи конференції:

- 1. Організаційні та методичні засоби впровадження новітніх технологій навчання, виховання студентів та забезпечення якості освіти.
- 2. Використання інформаційних та комунікаційних технологій в освітньому процесі.
- 3. Організація самостійної роботи студентів як важлива складова забезпечення якості вищої освіти.
- 4. Формування професійних компетентностей майбутнього фахівця.

ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ MOODLE В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ	
Корнієнко Ю.К. ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ В	73
ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ В	
ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ	
Ксендзенко О.П.	76
ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У	
СТУДЕНТІВ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ РІЗНИХ ФОРМ ТА МЕТОДІВ	
ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ (НА ПРИКЛАДАХ ПРОВЕДЕННЯ	
СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ З ЕЛЕМЕНТАМИ АНАЛІЗУ АРХІВНИХ	
Документив) Левчук Т.Г. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ	83
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ	
МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ	
Нікішин В. П.	88
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЯК ВАЖЛИВА	
СКЛАЛОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИШОЇ ОСВІТИ	
Нічик Н.О.	93
ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО	
ФАХІВЦЯ Овсова Г.В.	99
ВИХОВАННЯ ЛУХОВНОСТІ У СТУЛЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ	
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ Ольховська В.В.	105
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ ТА ТВОРЧОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ	
як важлива складова забезпечення якості вищої	
ОСВПИ Склярова Ю.О.	111
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТОСПРО-	
МОЖНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ	
TENTHUL	
Скорнякова О.В. ОЦІНКА ЯКОСТІ ОСВІТИ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСТНОГО	116
ОЦІНКА ЯКОСТІ ОСВІТИ НА ОСНОВІ КОМПЕТЕНТНІСТНОГО	
підходу	
Стоянова Р.В.	125
ПЕРЕВАГИ ІНТЕГРАЦІЇ СЕРЕДНЬОЇ, ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ВИЩОЇ	
ОСВІТИ НА ПРИКЛАДІ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ОТК	
OHAXT	
Суліма Ю.Ю.	130
ОРГАНІЗАЦІЯ ТА МЕТОДИЧНІ СПОСОБИ ВПРОВАДЖЕННЯ	
ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ	
Ткачук О.М.	133
ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЯК ВАЖЛИВА	
СКЛАДОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	
Федоров М.О.	141
	А
	4

Овсова Г.В викладач Технікум газової та нафтової промисловості ОНАХТ

«ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ»

Постановка проблеми. Входження України у світовий освітній простір зумовило необхідність становлення нової освітньої парадигми, що передбачає нові підходи, відносини, поведінку та ін.

Наявна система склалася в епоху нового часу і заснована на передаванні знань, їх змісті. Нова європейська культура – культура галузева, раціональна, монологічна, утилітаристська. За цією логікою кваліфікація – результат професійної підготовки, що передбачає наявність у випускника певних професійних умінь і навичок.

З іншого боку – роботодавцям потрібна не кваліфікація, а компетентність як поєднання навичок, що притаманні кожному індивідуму, в якому поєднанні кваліфікація, здатність працювати в групі, ініціативність, уміння приймати рішення і нести відповідальність за них. Тому існуюча нині авторитарнорепродуктивна система підготовки кадрів застаріла. Система освіти має формувати такі якості випускника як: ініціативність, інноваційність, мобільність, гнучкість, динамізм і конструктивність, тобто компетентного, який відповідає вимогам сучасного ринку праці.

З метою підготовки компетентного випускника необхідно використовувати активні методи навчання, технології, що розвивають пізнавальну, комунікативну й особистісну активність студентів.

Впровадження і реалізація компетентнісного підходу в освіту дозволить швидко реагувати на потреби ринку праці, на його вимоги.

Аналіз попередніх досліджень свідчить, що проблемі формування компетенцій присвячені дослідження вчених: В. Байденка, Л. Берестова, І. Зимньої, І. Зязюна, Б. Ельконіна, Н. Кузьміної, В. Куніцина, А. Маркової, Н. Ничкало, О. Пєхоти, Дж. Равена, Р. Уайта, М. Хомського, А. Хуторського, С. Шишова та ін.

Вченими досліджені поняття «компетентність», «компетенції», «компетентнісний підхід», а також організація навчання, що спрямована на кінцевий результат. Багаточисельні дослідження спрямовані не тільки на визначення термінів логічного апарату, а й на їх відмінності і реалізацію в освітню діяльність, на якість підготовки майбутнього фахівця.

Мета статті полягає в розгляді різних підходів до визначення поняття «компетенція», формування професійної компетенції як запоруки мобільності і стійкості випускника навчального закладу.

Виклад основного матеріалу. В сучасній практиці використовують термін «компетенція», що в перекладі з латинської «competentia» означає коло питань, в яких людина обізнана, володіє пізнанням і досвідом. Компетентнісна

людина в певній галузі володіє відповідними знаннями і здібностями, що дозволяє їй ґрунтовно судити про цю галузь і ефективно діяти в ній.

Різні автори по-різному підходять до визначення поняття «компетенція»:3 точки зору навчального процесу.

У навчальному процесі компетенція – це передусім результати навчання: під час вивчення модуля той, хто навчається, засвоїв конкретну компетенцію – конкретні знання, вміння; набув досвіду (професійних якостей) і продемонстрував під час цього наполегливість, самостійність, відповідальність (особистісні якості).

Окрім цього. в навчальному процесі компетенція є інтегрованим результатом навчання (інтеграція теорії і практики, інтеграція методів навчання і педагогічних технологій, інтеграція навчальних дисциплін, інтеграція роботодавця і навчального закладу та ін.).

2. З точки зору професійної діяльності.

Роботодавцю потрібні фахівці, які здатні розв'язувати конкретні виробничі проблеми і те, що буде використовувати фахівець під час цього(знання, вміння, досвід та ін.), для роботодавця неважливо, як здійснюється процес розв'язання проблеми, а конкретний результат цього процесу. З точки зору досягнення конкурентного результату важлива не здатність використовувати знання, уміння і досвід, а рівень готовності до виконання посадових обов'язків (основних функцій). Рівень готовності визначається системою знань, умінь, досвіду, відповідальності, самостійності, наполегливості, сукупності професійних і особистісних якостей фахівця.

Розглядаючи професійну підготовку фахівця, його професійну діяльність виділяють поняття «професійна компетенція» — здатність співробітників виконувати завдання відповідно до заданих стандартів.

У зв'язку з таким підходом до розуміння професійної компетенції виділяють два основних напрями його тлумачення:

здатність людини діяти відповідно до стандартів;

характеристики особистості, що дозволяють їй досягати певних результатів у роботі.

Учені виділяють декілька підходів до опису компетенцій.

Перший, умовно називають «функціональним» – заснований на описі задач і очікуваних результатів; другий – «особистісним», що заснований на якостях людини, які забезпечують успіх її у роботі.

У роботах британських фахівців можна знайти багато схожих визначень професійної компетенції:

адекватна або достатня кваліфікація, здібності;

адекватні або достатні інтелектуальні якості;

здібність бути кваліфікованим;

здатність робити будь-що добре або у відповідності до стандарту, набута дослідним шляхом або за результатами навчання;

уміння бути кваліфікованим і здатним виконувати певну роль, охоплюючи знання, здібності, поведінку.

Американські фахівці у сфері психології праці, як правило, є прибічниками «особистісного» підходу. Вони традиційно обмежують об'єм поняття «професійна компетенція» або якостями особистості, знаннями, вміннями, здібностями та ін.:

знання (knowledge);

вміння (skills);

здібності (abilltles);

Кожна професійна компетенція може бути описана за допомогою певних стандартів поведінки людини.

Таким чином, якщо «особистісний» підхід описує «як?» (за допомогою яких ресурсів і які люди можуть виконувати добре роботу), то «функціональний» підхід – «що?» (на якому рівні і за якою якістю працівник повинен виконувати професійні дії (функції).

«Функціональний» підхід не враховує, за рахунок чого досягаються результати: досвіду або знань, здібностей або підвищеної мотивації працівника – головне те, що робота буде виконана на належному рівні.

Таким чином, прийнятним є визначення професійної компетенції – це здатність працівника виконувати роботу відповідно до посадових вимог, а посадові вимоги – задачі та стандарти, що прийняті в установі або галузі.

У Вікіпедії наводиться наступне визначення: професійна компетенція – здатність людини успішно діяти на основі практичного досвіду, вмінь і знань в процесі розв'язання професійних задач.

Поняття «компетенція» має на увазі рівень оволодіння знаннями, вміннями, досвідом, характеризує рівень підготовленості і є показником професійного рівня фахівця.

Тому можна навести наступні визначення професійної компетенції:

1. Професійна компетенція – комплексний інтегрований показник, що характеризує професійний рівень фахівця.

2. Професійна компетенція – сукупність професійних і особистісних якостей фахівця, необхідних йому для здійснення ефективної трудової діяльності.

Таким чином, професійна компетенція – характеристика фахівця. Для компетенції характерна наявність знань, умінь, досвіду, відповідальності і т. ін.

Наведемо схему, що ілюструє професійний рівень фахівця:

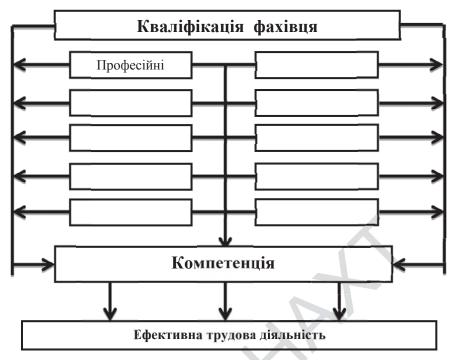
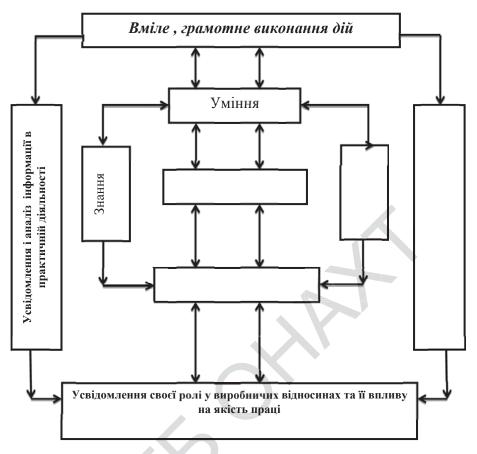

Схема 1 Ефективна трудова діяльність.

Аналіз наведеної таблиці формування професійного рівня фахівця дає можливість зробити висновок, що компетенція – це не здатність застосовувати знання, вміння, використовуючи досвід, а самі знання, вміння, досвід, відповідальність і т. ін. Тут важливо підкреслити компетентнісний взаємозв'язок професійних і особистісних якостей, що лежать у взаємопоєднанні знань, умінь, досвіду, відповідальності та ін.

Таблиця 2 Вміле, грамотне виконання дій.

Таким чином, порівняємо зміст понять «компетенція» і «компетентність», що наведено в таблиці:

компетенція	компетентність
Здатність застосовувати (використо- вувати) знання та вміння	Знаю, що треба робити, як результат застосування компетенцій у професійній діяльності.

Таблиця 2 Компетеція і компетенність.

Розглянемо професійну компетентність та компетенції для бакалавра інформаційної безпеки, у підготовці якого передбачається оволодіння знаннями: місця і ролі інформаційної безпеки в національній безпеці України; методів програмування, розробки ефективних алгоритмів розв'язання прикладних задач; сучасних засобів розробки і аналізу програмного забезпечення на мовах високого рівня; апаратні засоби обчислювальної техніки; операційні системи персональних комп'ютерів; основи адміністрування обчислювальних мереж; системи управління базами даних; принципи побудови інформаційних систем; структуру системи документообігу; правові основи захисту інформації в Україні, принципи і методи захисту інформації; технічні канали витоку інформації, можливості технічних розвідок, способи і засоби захисту інформації та ін.; принципи і методи протидії несанкціонованому інформаційному впливу на обчислювальні системи і системи передачі інформації, принципи побудови криптографічних алгоритмів, стандартів і їх використання в інформаційних системах; принципи організації інформаційних систем відповідно до вимог їх захисту інформації, методи комутації і маршрутизації, мережеві протоколи; сигнали електрозв'язку, принципи побудови систем і засобів зв'язку; методи аналізу електричних мереж; основи радіоелектроніки, схемотехніки; загрозливі і шкідливі фактори, наукові і організаційні основи захисту навколишнього середовища і ліквідації наслідків аварій, катастроф, стихійного лиха.

Уміннями: обирати необхідні інструментальні засоби для розробки програм у різних операційних системах і середовищах; складати, тестувати, налагоджувати і оформляти програми на мовах високого рівня; формулювати і налагоджувати політику безпечності розповсюджених операційних систем, локальних обчислювальних мереж; здійснювати заходи протидіям порушен ням мережевої безпеки з використанням різноманітних програмних і апаратних засобів захисту; аналізувати і оцінювати загрози безпеки інформаційних об'єктів; користуватися нормативними документами із захисту інформації; застосовувати на практиці методи аналізу електричних кіл та ін.

Володіючи цією професійною компетенцією фахівець з інформаційної безпеки зможе: аналізувати мережеві трафіки, роботу засобів виявлення вторгнення; виявленням і зниженням комп'ютерних вірусів; працювати з нормативними правовими актами; володіти та використовувати методи і засоби вияву загроз безпеки автоматизованими системами, забезпечення секретності; захисту інформації; формувати вимоги до захисту інформації; здійснення розрахунків та інструментального контролю за показниками технічного захисту інформації; читання електричних схем; володіння методами аналізу і формалізації інформаційних процесів об'єктів і зв'язків між ними; методами організації та управління діяльністю служб захисту інформації на підприємствах та ін.

Таким чином, на прикладі бакалавра інформаційної безпеки нами виділені: компетенція – характеристика фахівця з інформаційної безпеки та компетентність – його діяльність.

Висновок. Проведений аналіз понять: «компетентність» і «компетенція» дозволив виділити «професійну компетентність» і «професійні компетенції». Професійна компетентність фахівця передбачає розв'язання різного ро- ду проблем, задач на основі наявного досвіду, знань і цінностей, а професійні компетенції передбачають здатність людини успішно діяти в процесі своєї професійної діяльності, що робить можливим бути професійно успішним будьякого випускника навчального закладу.